

Henrykalia 2019

<http://www.siciny.eu/aktualnosci1.html>

Siciny 78, 56-215 Niechlów
tel.: (65) 543 51 94 kom.: 506 570 076
e-mail: zssiciny@o2.pl

Dotychczasowi zwycięzcy konkursu literackiego „O pióro Henryka Sienkiewicza”

- 2010 – Karolina Merta kl. Vb
- 2011 – Kacper Stachowski kl. VI
- 2012 – Aleksandra Głowiak kl. V
- 2013 – Aleksandra Głowiak kl. VI
- 2014 – Joanna Wojnowska kl. IV
- 2015 – Joanna Wojnowska kl. V
- 2016 – Hanna Szymańska kl. IV
- 2017 – Hanna Szymańska kl. V (kategoria klas IV-VI)
- 2017 – Antonina Skawska kl. II gimnazjum (kategoria klas VII oraz II i III gimnazjum)
- 2018 – Jakub Ochnia kl. IV (kategoria klas IV-VI)
- 2018 – Jakub Merta kl. III gimnazjum (kategoria klas VII-VIII oraz III gimnazjum)

Projekt:

Iwona Birecka
Ewa Krysztof
Jerzy Krysztof
Aneta Mendyka

Wykonanie:

Jerzy Krysztof

Siciny 10 grudnia 2019r.

Patron szkoły to ktoś szczególny, wyjątkowy, ktoś, kogo życie, działalność czy twórczość może być wzorem dla współczesnej młodzieży. Takim człowiekiem był nasz patron Henryk Sienkiewicz, którego imię nosi nasza szkoła od 1 czerwca 1971 roku.

Aby lepiej poznać jego sylwetkę i twórczość i oddać mu hołd za wspaniałe książki, piękną polszczyznę, wartości, które promował, serce oddane Polsce czy niezapomnianych bohaterów, od dwudziestu lat obchodzimy w grudniu Święto Patrona Szkoły. Grudniowe obchody mają upamiętnić szczególne wydarzenie z biografii pisarza – wręczenie 10 grudnia 1905 roku literackiej Nagrody Nobla za „wybitne osiągnięcia w dziedzinie epiki i rzadko spotykany geniusz, który wcielił w siebie ducha narodu”. Wcześniej Święto Patrona połączone było z Festynem Święta Szkoły.

Od 2002 roku Święto Patrona Szkoły zwane jest „Henrykaliami” i należy do najważniejszych uroczystości szkolnych. Autorką nazwy święta jest polonistka naszej szkoły, obecnie emerytowana nauczycielka, pani Zofia Pleśniak.

Popularyzacji sylwetki i twórczości pisarza sprzyjają konkursy literackie i plastyczne. Najwięcej emocji wzbudza najważniejszy i najbardziej prestiżowy konkurs „O pióro Henryka Sienkiewicza”, w którym uczniowie popisują się wiedzą o życiu patrona i znajomością jego utworów. W konkursach plastycznych ukazują swoją fantazję i niezwykle artystyczne talenty przygotowując piękne, oryginalne ilustracje.

Niniejszy folder powstał z okazji tegorocznych obchodów Święta Patrona Szkoły. Zawiera wiersze nagrodzone w X edycji konkursu literackiego „O pióro Henryka Sienkiewicza”. Ilustrowany jest pracami plastycznymi uczniów, które powstały w wyniku przeprowadzonych z tej okazji konkursów plastycznych:

„Portret bohatera utworu H. Sienkiewicza” i „Ilustracja do wybranej książki H. Sienkiewicza” dla klas I-III oraz „Karykatura ulubionego bohatera utworu H. Sienkiewicza” dla klas IV-VIII.

Ewa Krysztof

Oliwia Wojtkowiak klasa VII
I miejsce (kategoria klas IV - VIII)

Rycerz Wołodyjowski

Michał Wołodyjowski,
Znany jako Rycerz Mały,
z Kmicicem walczył nie dla chwały.
W obronie Ojczyzny przeciw wrogom stawał,
Rzeczypospolitej zdrowie i siły swe oddawał.
Na polu walki wielokroć zwyciężał
Wszystkie swe siły w bitwie wyteżał.
Szermierz był z niego doskonały,
Czego dowodził na polu chwały.
Choć panien pięknych znał niemało,
Szczęście w miłości mu nie dopisywało.
Aż wreszcie Baśka szczerze go pokochała,
Choć o swym uczuciu z początku milczała.
Szczęście tej pary króciutko trwało,
Choć smutku nic nie zapowiadało.
Basia małżonką długo nie była,
Gdyż śmierć na wieki ich rozłączyła.
Jerzy Michał Wołodyjowski
Odważny, mężny pułkownik polski
Uczuciem do ojczyzny przepelniony
Życie swe złożył dla jej obrony.

Jakub Wołoszyn klasa VII
I miejsce

Hanna Kietlińska klasa III

I miejsce (kategoria klas I - III)

Staś i Nel

14-letni Staś i 8-letnia Nel żyli w okolicy jeziora Port-Saidzkiego.
Ojciec Stasia i ojciec Nel dostali zlecenie budowy Kanału Sueskiego.
Gdy nadeszła wigilia Staś dostał strzelbę,
A Nel podarowano psa Sabę, który ma piękną, rudą głowę.
Ich ojcowie pojechali na Kanał budowę,
A młodzieńcy zwracają opiekunom głowę.
Jadąc do tatusiów Staś i Nel zostali porwani,
I w ręce Mahdiego mieli zostać oddani.
Na drodze do Chartumu spotkali lwa na skale odpoczywającego,
A porywacze chcieli rzucić mu na pożarcie Kalego.
Jednak Staś strzelbą zabił porywacza i lwa leżącego.
Przyjaciele wraz z Kalim i Meą szukali drogi do domu,
A cała czwórka dotarła do baobabu i w nim szukali schronu.
Później Nel na febrę zachorowała,
Ale spotkali Lindego, który dał im chininę by dziewczynka wyzdrowiała.
W drodze do domu uratowali Kinga, słonia przyjaznego,
Do tej pory przez innych wykorzystywanego.
Podróżując Kali został w Wa-himów wiosce,
A Staś podziękował mu za okazaną troskę.
Potem Staś i Nel zostali odnalezieni przez kapitana Glena i doktora Claryego,
I każde z dzieci wróciło do ojca swego.
Na końcu w Polsce zamieszkali,
I tam się pobrali.

Wiktor Skuriat klasa VI

II miejsce

Dominika Ochnia klasa II

I miejsce (kategoria klas I - III)

Mroczny Cesarz

Neron pan chytry,
okrutny i mściwy,
Chrześcijan mordować,
Rozkazał straszliwy,
Miasto spokojne zostawił w płomieniach,
Ludzi niewinnych wieszał na krzyżach,
Za czyny swoje nie poniósł winy,
Z uśmiechem zabijał członków rodziny,
Miedzianobrodym przez lud nazwany,
Ciągłe był żądny zachwytu poddanych,
Pisząc wiersze i powieści,
Grając w sztuce czy śpiewając pieśni,
Tak bardzo kochał siebie,
Że nie zwracał uwagi na ludzkie cierpienie,
Zginął z rąk podwładnego,
Bez przyjaciół i nikogo bliskiego.

Anastazja Palczyńska klasa VII

III miejsce

Marek Hływa klasa VI
II miejsce
(kategoria klas IV - VIII)

Katarzyna Kietlińska
II miejsce
(kategoria klas I - III)

O HENRYKU SIENKIEWICZU ...

Najsłynniejszy pisarz w historii Polski
Miał sposób pisania bardzo nowatorski.
Gdy się zanurzam w świat jego opowieści
Sama się dziwie jak dużo się w nich mieści.

Bogate opisy, ciekawe dialogi
Niejednokrotnie stawiały mnie na nogi.
Czy to ze Stasiem i Nel szłam po pustyni
Czy też w Potopie walczyłam z wojskami szwedzkimi.

Gdy się wczytywałam w miłosne historie
Musiałam zrobić przerwę by uzupełnić kalorie.
Czy to Pan Wołodyjowski wraz ze swą Baśką
Czy też Zbyszko z Danuśką pod nawałą krzyżacką.

W czasach gdy Polacy cierpieli niedolę
Taką historia wyznaczyła mu rolę .
By ducha optymizmu wlewał w naród cały
Byśmy mieli powody do dumy i chwały.

Wojnowska Weronika klasa VIII
III miejsce

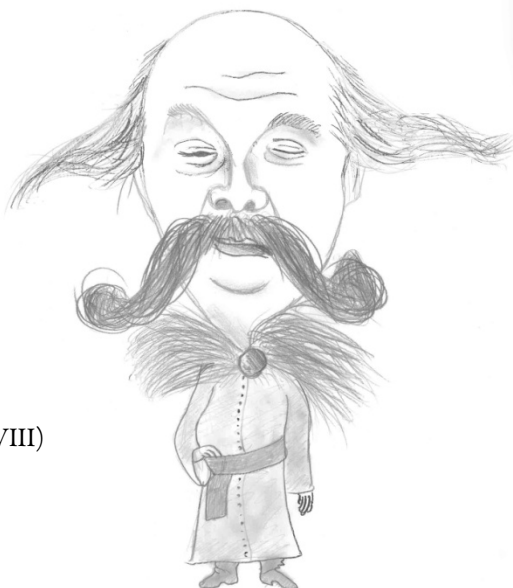

Maja Skoczylas klasa III

II miejsce (kategoria klas I - III)

ONURY
KAGOBIA

Weronika Wojnowska

III miejsce (kategoria klas IV - VIII)

Wspomnienie Henryka Sienkiewicza

W Woli Okrzejskiej się urodził,
za narodowego wieszczą wśród nas uchodził.
On historyczne powieści pisywał,
gdzie bohaterów barwnych opisywał.
Tworzył nowele także wspaniałe,
z historią ludzi mocno związane.
Henryk Sienkiewicz, bo o nim tu mowa,
potrafił wspaniale historie słowami malować.

Blond włosy Nela mała miała
i obok Stasia na słoniu jechała.
Jagienka biały welon nosiła
i Zbyszka sobą zachwycała.
Kmicic był butny i swawolny,
w „Potopie” ojczyznę ratować był zdolny.
Bohaterowie Sienkiewicza z nowel i powieści
zostaną zawsze w naszej pamięci.

Soroka Filip klasa VIII
wyróżnienie

Paulina Łasisz klasa VIII
III miejsce
(kategoria klas IV - VIII)

Lena Dybiżbańska klasa I
III miejsce (kategoria klas I - III)

Sienkiewicz, Sienkiewicz

Sienkiewicz, Sienkiewicz
Dobrze Go znamy
Bo za Patrona
Naszej Szkoły Go mamy

Litwosem był zwany
W Polsce zakochany
I za swą twórczość
Noblem obdarowany.

Staś i Nel
Kali, Mea
Takich bohaterów
W innych książkach nie ma.

Krzepił serca w Polsce
Krzepił Polaków na Ukrainie
Za te opowieści
pamięć o Nim nie zaginie.

Drąg Jędrzej klasa VII
wyróżnienie

Aleksandra Krzyżosiak klasa VII
wyróżnienie (kategoria klas IV - VIII)

Anna Krzyżosiak klasa VII
wyróżnienie (kategoria klas IV - VIII)

Pustynna dziewczyna

Pustynny wiatr wieje,
A słońce mocno grzeje.
Złotowłosa panna śliczna,
Choć bardzo charakterystyczna.
Leciutka jest jak drobinka,
Lecz odważna z niej dziewczynka.
Olbrzymie oczy szafirowe,
Podkreślają usta malinowe.
Krok za krokiem daje
I się nie poddaje.
Czasem z sił opada,
Gdyż nie dojada.
Staś okiem swym strzeże,
W razie czego złodziei dostrzeże!
Złotowłosej lśnią oczy szafirowe,
A cichutką melodię nucą usta malinowe.

Zuzanna Kizler klasa VII
wyróżnienie

Maria Trzeciak klasa III
wyróżnienie (kategoria klas I - III)

Hanna Krzyżosiak klasa V
wyróżnienie
(kategoria klas IV - VIII)

SPRYT I ODWAGA

„W pustyni i puszczy” wyróżnia się wdziękiem,
A w szczególności odważnym dzieckiem,
Troskliwym Stasiem, co serce ma wielkie,
Opiekował się Nelą, co włosy ma piękne,
Ojcowie ich ciężko razem pracowali,
Tą ciężką pracą kanał Sueski wybudowali,
Wtedy ich dzieci razem podróżowały,
Przez wielką pustynię na wielbłądach podróżowały,
Razem z Sabą uratowali Kinga,
Wnet pokazali, że zgrana z nich drużyna,
Życie mieli trudne, byli porwani,
Dzięki sprytowi szybko wygrali,
Drogę daleką dzieci pokonywały,
Swoich rodziców spotkać już chciały,
Książka ta wspaniała wzbudza ciekawość,
Serdecznie polecam przeczytać całość.

Wiktoria Szadkowska klasa VII
wyróżnienie

Grzegorz Hływa klasa IV
wyróżnienie
(kategoria klas IV - VIII)

Jakub Dwojny klasa II
wyróżnienie (kategoria klas I - III)

Przyjaźń po kres

Choć akcja toczy się w pustyni i w puszczy,
to prawdziwej przyjaźni nic nie zniszczy.

Przyjacielem nie tylko może być człowiek,
ale także pies Saba, który pójdzie razem gdziekolwiek.

Pomimo lęku z powodu porwania,
nie stracili woli walki, by doszło do ojców spotkania.

Waleczne serce i silny charakter Stanisława,
sprawiły, że Nel krótko cierpiała.

Rzuciwszy się w pogoń za dziećmi swymi,
ojcowie przemierzali pustynię z widokami bajkowymi.

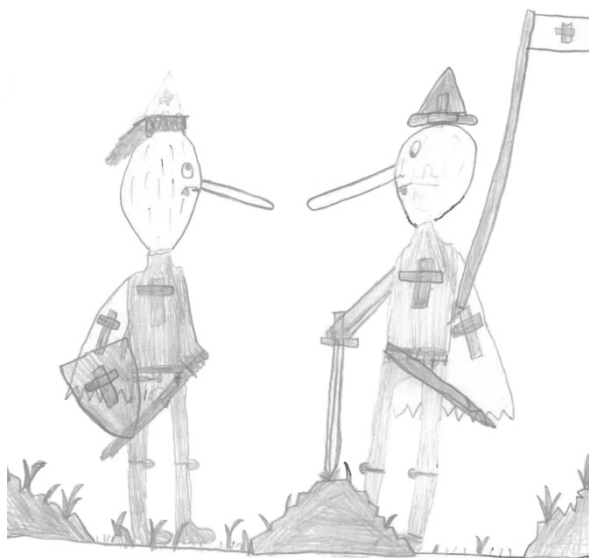
Choć próbowano zostawiać ślady,
opowiadanie to mogło mieć znamię ballady.

Po wielu przygodach wędrówki nastal kres,
dzieci wróciły pod właściwy adres.

Przyjaźń scementowana w niezwykłych okolicznościach przyrody,
ukwieciła wspólnego życia ogrody.

Victoria Szostek klasa VII
wyróżnienie

Bartek Stańczyk klasa IV
wyróżnienie
(kategoria klas IV - VIII)

Antoni Kizler klasa II
wyróżnienie (kategoria klas I - III)

* * *

Janko Muzykant chciał na skrzypcach grać,
Lecz nie mógł, bo był biedny, że strach.
Postanowił zakraść się na bogaty dwór,
I dotknąć chciał skrzypiec
by go nie widział lokaj gbur.
Tylko je zobaczył, a już słyszy gburowaty głos
już nie wie, co robić,
bo boi się go.
Janko kochał muzykę i wszędzie ją słyszał,
a jak o niej mówił już lanie, już dyszał,
Gdy był już w sądzie za miłość do muzyki,
po rozmowie został bardzo pobity.
Dwa dni leżał w łóżku w mękach,
trzeciego dnia jego duszka malutka
odleciała do nieba ze skrzypkami w rękach.

Ewa Zaczkiewicz klasa IV

Maja Soczewka klasa II

wyróżnienie (kategoria klas I - III)

Jakub Ochnia klasa V

wyróżnienie

(kategoria klas IV - VIII)

Losy Latarnika

Gdzieś w Polsce mieszkał taki pan,
co wesołe życie miał.

Wtem nagle przyszła wojna,
i wyjechać musiał pan.

W wiele stron podróżował,
nawet w Azji strzelcem był.

Szło mu dobrze, lecz przeniósł się,
i w Australii złota doszukiwał się.

Jego kariera inaczej potoczyła się,
i później diamentów w Afryce doszukiwał się,
gdy szukanie znudziło się,
nasz pan postanowił handlować się,
lecz po tym wszystkim trochę zestarzał się,
i łatwiejsze pracy zaczął poszukiwać,
jako latarnik zaczął pomagać.

Po pewnym czasie przypomniał o Polsce sobie.
Postanowił wrócić do ojczyzny swojej.

Adrianna Kucner klasa VIII

Zofia Zawadzka
klasa IV

Zuzanna Beta
klasa IV

WIERSZ O HENRYKU SIENKIEWICZU

Powieściopisarz, nowelista, dziennikarz, publicysta
Tak to Henryk Sienkiewicz nasz polski noblista.

Nasz drogi pisarz bardzo lubił podróżować
A w czasie wędrówek nad swoimi dziełami pracować.

Twórczość literacką rozpoczął nowelami
Humoreska, gawęda, groteska takimi posługiwał się formami.

Jego powieści: „Trylogia”, „Quo vadis”, „Krzyżacy”
To piękne, historyczne dzieła pełne ciężkiej pracy.

Ta literatura jest znana na całym świecie
W szkolnych bibliotekach na pewno ją znajdziecie.

Można też obejrzeć piękne ekranizacje filmowe
Dobrze, że je mamy, bo to nasze dobro narodowe.

Nasz drogi wieszcz, patriota i społecznik oddany
Zostawił nam cenny skarb, z którego wszyscy korzystamy.

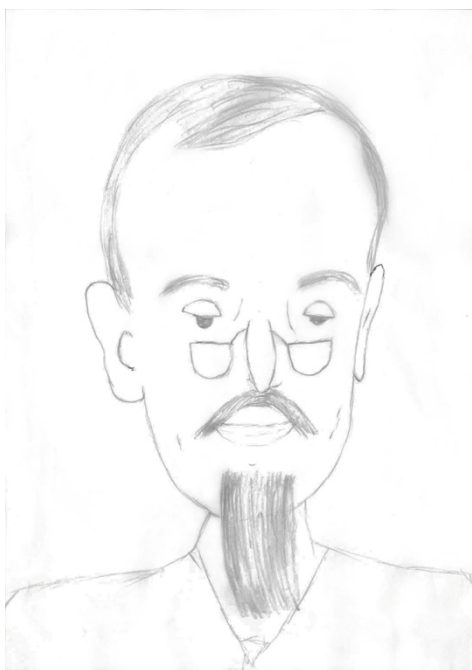
15 listopada, My Polacy w podzięcie
Złożmy pisarzowi hołd za jego wielkie serce.

Paulina Łasisz klasa klasa VIII

Jakub Aniakiewicz
klasa VI

Oliwia Porciana
klasa VI

Kwiat dla Sienkiewicza

Henryk Sienkiewicz Litwosem zwany,
patronem szkoły w Sicinach został wybrany.
Dobrze Go znamy i za piękne wiersze
i książki podziwiamy.
W Woli Okrzejskiej przyszedł na świat
lecz w Warszawie nastał edukacji czas.
Był jednym z najbardziej wybitnych pisarzy,
z noweli, powieści był dobrze znany.
W Pustyni i w Puszczy, Trylogia, Quo Vadis
są to utwory które wszyscy kochamy.
Sachem, Latarnik, Janko Muzykant
to książki przez dzieci znane i podziwane.
Henryka znają dzieci i dorośli
bo był poetą wielkiej twórczości.
Był jednym z najlepszych pisarzy,
nie jeden Polak by o takim talencie marzył.
Nagrody Nobla za twórczość przyznano,
pomniki, muzea na Jego cześć stawiano.
Dzieła Litwosza były wspaniałe
i na ekranach również wyświetlane.
Człowiek tak wspaniały,
otrzymywał mnóstwo medali.
Pamięć o patronie nigdy nie przeminie,
o Nim pamiętamy, zawsze rozślawiamy!

Rudziński Filip klasa VIII

Paulina Skoczyła klasa VII

Zuzanna Kizler
klasa VII

Muzykant Janko

Żył marzeniem, pragnąc dotknąć
Anielskich skrzypiec. Musnąć
Struny smyczkiem i usłyszeć
Melodię unoszącą się w powietrzu.
Talentu nie rozumiał,
Jaki Bóg mu dał.
Nie pojmował tego świata należycie.
Muzyką było jego życie.
Do grania rwało się wątłe ciało.
Nie wiedział dlaczego, ciągle było mu mało.
Jego dusza ciągle grała
Chociaż była jeszcze tak mała.
Z nadzieją w sercu słodko umierał.
Kiedy wiatr w okiennicach grał.
Utrata życia bolała, ale
Nagroda miała być wspaniała.

Hanna Szymańska klasa VII

